

AMERIŠKA DOMOVINA

Antonia Pavlic 8-8-1
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227
AMERICAN IN SPIRIT
IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation
CLEVELAND OHIO, MONDAY MORNING, DECEMBER 28, 1970

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

STEV. LXVIII — VOL. LXVIII

Izraelski list trdi, da so obsojeni judje v ZSSR padli v zanko

List v Tel Avivu trdi, da so judje v Leningradu, ki so bili pretekli teden obsojeni zaradi poskusa ugrabitve letala, padli v nastavljen zanko sovjetske tajne policije.

TEL AVIV, Izrael. — Obsodba 11 oseb v Leningradu v ZSSR, obtoženih poskusa ugrabitve letala in pobege preko Finske v Izrael, je strašno razburila izraelsko javnost. Od 11 obtožencev sta bila dva, 43 let stari Mark Symshits in 30 let stari Eduard Kuznetsov, obsojena na smrt, ostali pa na po več let ječe, ki jo bodo prebili v delavskih taboriščih Sibirije. Tujakšnji list "Yediot Aharanot" je prinesel poročilo, v katerem trdi, da je sovjetska tajna policija izdelala predlog za pobege in ga predložila skupini leningrajskih judov, ki so zaprosili za uradno dovoljenje za izselitev v Izrael, pa jim je bilo to odbito.

V skupino so poleg 9 judov na predlog policije, ki se seveda ni izdala, vključili tudi dva nejudja, da bi lahko vso zadevo povezali z rusko inteligenco in dobili tako istočasno razlog za osterjši nastop proti judom in proti nezadovoljni inteligenci. Zanimivo je vsekakor, da Leningrajska Pravda, uradno partijsko glasilo v Leningradu, trdi, da so za "zaroto" ugrabitve letala vedeli vodilni "sionistični krogi v Izraelu".

Izraelski parlament je uradno protestiral proti obsodbi in predsednica vlade Golda Meir je ZSSR obsodila čes, da nadaljujejo "carsko protijudovsko gonjo". Do večjih in ostrejših protestov proti obsodbi v Leningradu je prišlo v New Yorku, v Washingtonu, v Londonu, v Parizu in drugod po svobodnem svetu. Francoska vlada je uradno preko svojega poslanika v Moskvi prosila za pomilostitev obsojenih.

Sovjetsko časopisje razprave v Leningradu z izjemo tamkajšnje Pravde ni omenjalo, četudi je trajala 9 dni. Moskovsko časopisje je med tem na široko pisalo o sodni razpravi proti Bakom v Burgosu na Španskem in o Angeli Davis, znani črni komunistki v ZDA, ki je bila iz države New York vrnjena v Kalifornijo, kjer je obtožena umora 4 oseb.

Sen. Muskie gre na pot

WASHINGTON, D.C. — Sen. E. Muskie, o katerem trdijo, da ima trenutno največ izgledov, da bo izbran za demokratskega predsedniškega kandidata leta 1972, odleti 3. januarja na daljši pot in inozemstvo, ki naj mu da boljši pregled mednarodnega položaja. Obiskal bo Izrael, Egipt, Zahodno Nemčijo in nemara še kako drugo državo na Srednjem vzhodu in v Evropi.

Večinoma oblačno z naletavanjem snega. Najvišja temperatura okoli 25.

Vremenski
prerok
pravi:

Novi grobovi

Andrew Korencic
V Euclid General bolnišnici je na božični dan umrl 82 let stari Andrew Korencic, rojen na Rakeku, od koder prišel v ZDA pred 63 leti, mož Frances, roj. Krabcar, oče Frances Nevill, Andrewa Curry in Roberta, stari oče, prastari oče, brat Antona (Jug.). Pogreb je danes iz Zeletovega pogrebnege zavoda na E. 152 St. Namesto vencev priporoča družina darove za Slovenski starostni dom na Neff Rd. Pokojnik je bil član SNPJ.

Priscilla Bell
V Cleveland Clinic je na božični dan umrla Priscilla (Gruber) Bell, hčerka Mr. in Mrs. Raymond Gruber iz Geneve, Ohio, rojena 11. aprila 1947. Pogreb bo jutri ob 10. dopoldne iz Belding Webster pogrebnege zavoda v Genevi na So. Broadway v cerkev Marijinega Vnebovzeta, nato na Evergreen pokopališče. Na mrtvaškem odru bo danes popoldne od 3. do 5. in zvečer od 7. do 9.

Edward J. Homovec
V soboto je umrl 55 let stari Edward J. Homovec, 1177 E. 170 St., roj. v Richwoodu, W. Va., od koder je prišel v Cleveland l. 1928, mož Elsie, roj. Klinek, oče Richarda, brat Mary Peterlin, Williama, Olge Maizel, Stelle Kernz in Donne Pizmoh. Pokojnik je bil graduiranec Fenn Collegea in je bil strojni inženir pri Centerline Inc. Bil je ustanovitelj družbe, pa je kasneje svoj delež v njej prodal. Bil je tudi delni lastnik Races Dairy na Groveswood Avenue, ki jo je vodil 18 let. Bil je član ADZ št. 9. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnege zavoda na E. 152 St. v sredo ob 10.30 na Lakeview pokopališče.

Mary Halazak
V Will-O-Lee Nursing Home je umrla 82 let stara Mary Halazak, s 770 Bryn Mawr Ave., Wickliffe, roj. Thomase v Varšavi na Poljskem, od koder je prišla v ZDA l. 1910, vdova po l. 1952 umrlem možu Franku, mati Henryja, Mrs. Jacob Sabir in pok. Teda, 4-krat stara mati, 2-krat prastara mati. Pogreb bo jutri ob 8.45 iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake

Shore Blvd. v cerkev Karmelske matere božje ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Allan E. Sebenik
Na poti na praznovanje Božiča v Cleveland je bil preteklo sredo ubit v avtni nesreči Allan E. Sebenik, 150 E. 211 St., ki je bil zadnje čase v Bostonu, kamor ga je poslala Xerox Corp. kot svojega prodajalca. Truplo pokojnika je bilo na mrtvaškem odru v Grdinovem pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd. pretekli petek in soboto, nato pa prepeljano v Dayton, kjer je danes pogreb. Pokojnik je zapustil ženo Mary, roj. Hake, starše Franka in Vero (roj. Laurie) Sebenik ter brata Rogerja. Bil je član SNPJ št. 566.

Človeštvo mora odvreči stoletja staro sovraštvo

VATIKAN. — Papež Pavel VI. je v božični poslanici opozoril svet, da je narode mogoče združiti le, če bo moderni človek odvrnil "stoletja stari strup" sovraštva in preprirov. V svoji sedmi božični poslanici je papež dejal, da je Kristus preskrbel odgovore na skrbi in obupavanje modernega človeka, na nepočakano in nezadovoljstvo mladine, na upe državnikov.

Sv. oče je govoril jasno 20.000 vernikom, ki so se na Božič zbrali na Trgu sv. Petra pred papeško palačo in čakali na blagoslov "mestu in svetu". To-krat prvič v vseh letih na Petrovem prestolu za Božič Pavel VI. ni posvetil glavnega dela molitvi za mir, ampak je poudaril, da pregrad med narodi in državami ni mogoče odstraniti, dokler se ljudje ne bodo naučili bratstva in tega tudi živeli. Mladini je sv. oče dejal, da "samo močrost osvobaja svet, ne pa nasilje in strasti".

"Da, odgovorja Učenik," je dejal sv. oče, "toda osvoboditi se morate stoletja starega strupa, ki ga nosite v svoji krvi, sebičnosti in sovraštva, sporov kot sistema, izključnosti, ponosa in osebnih ter razrednih koristi".

Svet je papež pozoril na besede Kristusa: Jaz sem pot in resnica in življenje.

Pravica ga le dosegla

Eden glavnih uničevalcev judov v času druge svetovne vojne je bil obsojen na dosmrtno ječo. To je vsekakor mila sodba za človeka, ki je kriv smrti vsaj 400.000 ljudi.

DUSSELDORF, Nem. — Franz Stangl, poveljnik nacističnega uničevalnega taborišča v Treblinku med drugo svetovno vojno, je bil pretekli teden pred tujakšnim sodiščem spoznan za krivega smrti vsaj 400.000 judov, ki so bili v času Stanglovega poveljevanja taborišča pomorjeni v plinskih dvoranah taborišča. Stangl je bil povišan in celo odlikovan za "izredno uspešnost" pri uničevanju judov.

Franz Stangl je bil policist v avstrijski republiki, ko je to Hitler priključil Nemčiji. Stopil je v SS in bil vnet pristaša, podpornik in poslušno orodje nacizma. Ob koncu vojne je padel v roke zaveznikom in bil zaprt v Avstriji, od koder pa se mu je posrečilo pobegniti najprej v Sirijo, nato pa v Brazilijo, kjer ga je znani pregonalec vojnih zločincev Wiesenthal našel in opozoril nanj brazilsko policijo. Baje ga je proti nagradi \$7.000 izdal njegov lastni zet — bivši gestapovec.

Brazilija je Stangla izročila Zahodni Nemčiji, kjer je bil pretekli teden obsojen na dosmrtno ječo, pa bo nemara v njej presedel le nekaj let. Nato ga bo Zahodna Nemčija po dogovoru z Brazilijo izročila Avstriji, ki ga hoče soditi zaradi umora kakih 23.000 do 28.000 umobolnih v umobolnici Hartheim v Avstriji v času druge svetovne vojne v okviru znanega programa "evtasija".

Poleg Bormana in dr. J. Mengela, ki se še vedno baje skrivata v Južni Ameriki, je bil Stangl najbolj iskani nacistični vojni zločinec.

Znani domoljub

BOSTON, Mass. — Paul Revere, znani in slavni ameriški rodoljub, je bil izdeleval zlatih in srebrnih predmetov ter eden najbolj znanih graverjev svoje dobe.

MIROVNI POGOJI EGIPTA: IZRAEL MORA VRNITI VSE!

Predsednik Egipta Anvar Sadat je zastopniku lista The New York Times dejal, da mora Izrael vrniti "vsa-ko ped" zasedene arabske zemlje, predno bo mogoče priznati njemu pravico do obstoja, rednih diplomatskih odnosov pa Egipt tudi potem z Izraelom ne bo vzpostavil.

KAIRO, Egipt. — Pretekli tork zvečer je sprejel predsednik Egipta Anvar Sadat v novi predsedniški palači v Giza predelu Kaira znanega časnikarja Jamesa Restona od New York Timesa v navzočnosti R. H. Andersona, kairskega dopisnika NYT, na daljši razgovor. Tekom tega je navedel pogoje Egipta za pomiritev Egipta z Izraelom in razložil egiptsko gledanje na ves spor in izgleda za njegovo naglo rešitev. Prvi pogoj je, da se Izrael umakne z vsega ozemlja, ki ga je v junjski vojni z arabskimi sosedi leta 1967 zasedel. Vrniti mora "zadnjo ped" arabske zemlje. Če bo to storil, bo Egipt priznal Izraelu pravice neodvisne države, kot je to določeno v resoluciji Varnostnega sveta ZN.

Egipt bo v takem slučaju pozdravil jamstvo ZDA, ZSSR, Velike Britanije in Francije za meje držav na Srednjem vzhodu, vključno Izraelove. To jamstvo bi naj bil prvi korak k mirni ureditvi spora. Egipt je pripravljen urediti vprašanje svobodne plošbe za Izrael skozi Tiranska vrata potom pogajanj, rešitev vprašanja izraelske rabe Sueskega prekopa pa bo mogoče rešiti šele, kadar bo rešeno vprašanje palestinskih arabskih beguncev.

Sadat je dejal, da tudi potem, ko bi bila vsa ta vprašanja dogovorjena in rešena, Egipt ne bi mogel vzpostaviti rednih diplomatskih odnosov z Izraelom, to vprašanje bo treba prepustiti v rešitev "naslednjemu rodu". Kdor bi sedaj poskusil to storiti, bi "ga naše ljudstvo zdrobilo", je trdil Sadat.

Predsednik Egipta je primerjal prvo polovico letošnjega leta "bitki za Britanijo" v drugi svetovni vojni, ko se je položaj Egipta popravil v toliko, da izraelska letala ne morejo zaradi

izpopolnjene letalske obrambe z raketami Sam-2 in Sam-3 več nemoteno in varno napadati srednji Egipt s Kairom vred. Drugi del leta 1970 je bil "čas žalosti", ko je umrl Naser in je prišlo do državljanske vojne v Jordaniji.

Sadat se je pritožil, da ZDA niso držale besede, ki jo je dal državni tajnik W. P. Rogers, da ne bodo Izraelu dale tekoma trajanja premirja nobenega novega orožja. Sprejele so "zavita dejstva" o egiptskem kršenju premirja in dale Izraelu "vse".

V nadaljnjem razgovoru je Sadat zagotavljal, da ni nobenega ruskega vojaka pri raketah ob Sueskem prekoku. Da so za ta posel tekoma 8 mesecev izvežbali domača moštva. Priznal je, je Egipt dobil od ZSSR kopne rakete za napade na kopne cilje, pa trdil, da so ZDA dale slične rakete Izraelu.

Egiptski predsednik je bil glede uspeha pogajanj, ki bodo po vsem sodeč v nekaj dneh obnovljena, precej črnogled. Sličen gleda na pogajanja Izrael, kjer so se vse vladne stranke včeraj odločile za obnovo pogajanj preko ZN, ki so bila 6. septembra prekinjena, ko je Izrael dogajal, da je Egipt premirje kršil in postavil v "preprečevanem pasu" vzdolž Sueskega prekopa protiletalske rakete, ki bi jih ne smel.

Če se zgodi nesreča, vam ne nore nihče pomagati, če se niste držali prometnih predpisov.

Judom je še zmeraj težko živeti v Sovjetski zvezi

LENINGRAD, ZSSR. — Komunistični režim prizna načelno Judom versko in rasno ravnopravnost, v praksi jo pa zelo različno izvaja. Vse je odvisno od tega, kako sovjetski aparatičniki v javni in sodni upravi razlagajo ravnopravnost. Ako gledajo na Jude skozi tradicionalna očala carskega anti-semitizma, potem Judje normalno odrežejo zelo slabo. Ako pa niso antisemiti, se Judom ni treba bati krivičnih postopkov. Antisemitizma je pa v Sovjetski zvezi tudi po 52 letih komunizma še zmeraj zelo veliko.

To se je pokazalo v sedanjem leningrajskem procesu proti 11 obtožencem, med njimi jih je 10 judovske rase. Obtoženi so, da so hoteli iti ilegalno preko meje na tuje in to pot napraviti v letalu, ki so ga hoteli ugrabiti sovjetskemu Aeroflotu. V bistvu gre torej za dva prekrška: za ilegalni prestop meje, kar v naših očeh ni ravno hud prekršek, in pa ugrabitev letala, kar tudi pri nas obsojamo.

Poročila o poteku procesa so prekratka, da bi ločila oba prekrška.

Mao dopolnil 77 let

HONG KONG. — Vodnik rdeče Kitajske Mao Tsetung je 26. decembra dopolnil 77 let. Na Kitajskem tega niso niti omenili, ker tam ni navade, da bi rojstne dneve vodnikov javno slavili.

Iz Clevelanda in okolice

Popravek—
Patricia Ann Cimperman, o katere poroki smo poročali pretekli četrtek, je vnukinja ge. Josephine Cimperman in ne Rose Cimperman. Obžalujemo pomoto.

Mirno praznovanje—
Sv. večer in Božič sta v slovenskih naseljih Clevelanda letos bila na splošno tiha in mirna. Verniki so za polnočnico napolnili cerkev sv. Vida z bal-koni vred in poslušali slovenske božične pesmi. Tudi cerkev Marije Vnebovzete je bila za polnočnico polna, tudi tam so prepevali lepe slovenske božične pesmi. Slovenska radio-oddaja je prenašala polnočnico iz cerkve sv. Vida tistim, ki niso mogli osebnostno v cerkev.

Na noč je prišel sneg—
Vse je kazalo, da bo Cleveland praznoval letos Božič brez snega, pa se je proti večeru nenadno obrnilo in po peti je začel tiho padati sneg in v nekaj urah pobelil vse mesto, zahodni del bolj na tenko, vzhodni bolj na debelo. Na Stefanovo je bilo zjutraj kar mrzlo — 12 F.

Povsod ni bilo mirno—
Ko je vladal v velikem delu mesta mir in so bili ljudje polni božičnega duha in bili blage volje, je ponekod butnilo na dan staro sovraštvo, strast. V Clevelandu je bilo od četrta opoldne pa do petka popoldne, torej prvih 24 ur praznovanja božiča mrtvih 6 ljudi. Bili so ustreljeni ali zabodeni...

Nova metla—
Novi varnostni direktor O'Connor je dal uničiti spisek kakih 2000 oseb, ki so imele na policiji to prednost, da so njihove listke za "protizakonito" parkiranje enostavno metali v koš. Med temi na spisku so bili policaji, mestni višji uradniki, mestni odborniki in slična "privilegirana" družba, od katere bi človek smel pričakovati, da bo s strogim izpolnjevanjem zakonov in prometnih predpisov dajala vsemu mestu dober vzgled! Da bi potolažil policaje, ki so prišli ob privilegij, je policijski načelnik Lewis W. Coffey objavil, da bodo policaji, ki bi do-jili listek za nezakonito parkiranje, kadar morajo iti "pričat na sodišče", dobili povračilo za plačilo kazni! Človek bi skoraj ne verjel, da je kaj takega mogoče! Mesto naj poskrbi za primeren parkirni prostor v bližini sodišča, ne pa da daje policiji potuho za kršenje predpisov! Policaja, ki parkira nezakonito in krši predpise, bi bilo treba posebno strogo kaznovati, ne pa mu kazni odpuščati!

Nov odbor—
Društvo Glas Clev. Delavcev št. 9 ADZ je za l. 1971 izvolilo 10 odbor: preds. Joseph Louisin; podpreds. Stanley Zihert; taj. Andrew Champa, 1874 E. 225 St., Euclid, Ohio 44117, tel. IV 1-6437; blag. Robert Menart; zapis. Joseph Ponikvar; nadzorniki Frank, Ahlin, John Borzo in Joseph Paik; mladinske dejavnosti Joseph Louisin; zastopnik za SND Frank Cesnik; za pregled: vsi slovenski zdravniki. Seje so vsako 1. nedeljo v mesecu v SND na St. Clair Avenue ob 9. dopoldne.

Staro železo v novo
Staro železo in jeklo sestavlja pretopljeno nekako polovico novega jekla.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petrova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 249 Monday, Dec. 28, 1970

Baski in Španija

Baski so majhen narod, pa še ta je razkropljen po vsem svetu. Okoli 1,600,000 jih živi v severozahodnem delu Španije ob Atlantskem oceanu. So to tipičen proletarski rod, ki je našel svoje delo v kmetijstvu, tovarnah, velikih farmah povsod po svetu. Okoli pol milijona jih živi na francoski strani meje med Francijo in Španijo, ravno toliko se jih je pa izselilo. Jih je precej tudi v naši deželi, kamor so dobili svoj pristop tudi takrat, ko je bilo vseljevanje drugim narodom onemogočeno. Še po drugi svetovni vojni so veliki farmarji na zahodu našli med svojimi prijatelji senatorje, ki so poskrbeli, da je nekaj sto Baskov prišlo vsako leto k nam na velike farme — krave past. Pri nas so namreč že dolgo velike težave, kar doma nihče noče več opravljati tega posla za majhno plačo. Baski niso ostali pri prvotni zaposlitvi, so si pomagali naprej. Guverner v državi Idaho je na primer sin imigranta baskovskega rodu. Tam se nahaja tudi največja kolonija Baskov, ki šteje do 12,000 ljudi. Seveda je tudi ona pozvala svoje politike, naj v Kongresu in Beli hiši protestirajo proti dogodkom v Španiji.

Njihov izredno razvit čut za narodno solidarnost je povezal Baske doma in na tujem v narodno skupnost, ki se zmeraj pojavi, kadarkoli je narod Baskov v nevarnosti. Baski imajo prijatelje po vsem svetu, zato je tudi sedaj vse po svetu protestiralo proti procesu v Burgosu. Nacionalizem Baskov je namreč tako močan, da prekrije vse druge filozofije. Kadar se kdo igra z interesi Baskov, ima proti sebi ves narod, od vernikov do brezvercev, od naprednih do konservativnih duhov, od levičarjev do desničarjev. V našem slučaju drži to tem bolj, ker je tudi Vatikan precej odkrito povedal, kje so njegove simpatije. Le tako je sedaj ta mali, toda zavedni narod mogel dvigniti toliko prahu po vsem svetu proti procesu v Burgosu.

Narodna zavednost Baskov odreja tudi njihove odnose do vlade v Madridu. Baski se že stoletja borijo za svojo narodno svobodo. Posebno jih boli, da jim je madridska vlada l. 1873 vzela avtonomijo, kar so jo še imeli. Boj za narodno avtonomijo je tudi odredil njihovo politiko do Madrida. So proti Madridu v stalni opoziciji, se večejejo z vsakim, kdor nasprotuje Madridu, in ne sprašujejo, kaj drugače misli in dela. V boju proti Madridu jim je dober vsak domači zaveznik, od skrajne leve do desnice. To pa še ne pomeni nobenega načelnega zavezništva ali političnih simpatij, na primer s komunisti katerekoli vrste. Baski skušajo nasprotnike Madrida izrabiti za dosego svojih ciljev, nočejo pa nobene skupne politike s komurkoli, saj vedo, kako hitro se menjajo na Španskem nasprotniki režima.

Baski imajo tudi zgrajeno politiko do španske države. Niso proti njej, so pa proti španskemu centralizmu, ki se skriva pod geslom: en narod, ena država in sedaj še en vodja (Franco). Zahtevajo od španskega naroda, da prizna Baske kot narodno skupnost, ki jo je zgodovina povezala s španskim narodom v eno državo. Če Španci na to ne pristanejo, potem seveda mislijo na svojo državo. Tak je torej "separatizem" narodne skupnosti Baskov.

Kaj pravi na to Francov diktatorski režim?

Dogodki na ozemlju Baskov ga niso vznemirili, pač pa nekatere okoliščine, ki jih spremljajo. Na dogodke same je Madrid že navajen, saj jih že dolgo pozna. Morda so bili sedaj nekaj bolj poudarjeni in to je sprožilo val negotovnosti tudi v Španiji, kar je stebre Francovega režima posebno zbadlo. Na običajne nemire in demonstracije, ki je pri njih tekla kri, je režim navezal proces proti 15 članom gverilske organizacije ETA, sodni postopek pa izročil vojnemu sodišču. Režim je napravil napako, da je političen proces izročil vojnemu sodišču v presojo. To je vznemirilo vso špansko opozicijo proti režimu, kajti tudi Španci imajo smisel za pravičen sodni postopek, čeprav na njem velikokrat pravica ne pride do veljave. Razpoloženje španske opozicije je razburilo generala Franca, še bolj ga je presenetilo, da se je svobodni svet postavil na stran opozicije, dočim se diktature v svobodnem svetu niso za vse skupaj dosti brigale. Na njegovo pobudo je režim na znani način organiziral manifestacije, na glavni v Madridu je govoril sam Franco. Njegov govor je bila dobra slika napak, ki jih njegov režim dela v tej tragediji.

Franco se je najprej trudil, da poveže Baske s komunisti. S prstom je kazal, kako komunisti podpirajo Baske, ni pa dodal, da pomoč ni dogovorjena in plačana s političnimi obvezami. Komunisti so pač postopali tako kot zmaj, kadar je treba toliči po njihovem nasprotniku, kar Francov režim brez dvoma je. V njihovem načrtu za podjarmljenje sveta stoji napisano, da pride prav vsakdo, kdor po-

dira protikomunistične stebre. Zakaj ne bi podprli Baskov, ako so pripravljeni rušiti Francov režim?

Franco je dalje poudarjal, da boj Baskov za avtonomijo pomeni nevarnost za špansko državo. Kot da ne bi na svetu obstajala cela vrsta držav, večjih, solidnejših in naprednejših, kot je Španija, pa je v skoraj vsaki nekaj klic, če ne ravno federalizma, pa vsaj avtonomistične filozofije. Tako je Franco dosegel s svojim govorom ravno to, česar ni hotel: povedal je, da se bori proti Baskom za probleme, ki so jih svobodne države že davno rešile drugače, brez vsakih vojnih sodišč in obtožb na smrtno kazen.

* CHICAGO BO ZGUBIL svojo "slavno" klavnico, ki se nahaja na južni strani mesta, ki je obsegala prostore vse tja od 37. do skoro 48. ceste in med Halstead in State ulico. Zadnji dve desetletji je bil njen obseg vsaj za poslovanje nekaj zmanjšan.

Klavnica je obratovala pod imenom "Union Stockyard and Transfer". Njeni prostori so obsegali okrog 100 akrov površine.

Predsednik podjetja omenja, da je zadnjih 12 let promet zelo nazadoval. Se leta 1959 je klavnica letno dobivala iz pokrajin osrednjega zapada do blizu 2,275,000 glav razne klavne živine in živali. V tem letu 1970 pa le okrog 860,000 glav živine, kar je blizu dve tretjini manj kakor pred dobrimi desetimi leti. Temu so krive razne razmere, največ prevozne potrebe po železnih. V prejšnjih desetletjih ni bilo še toliko prometnih avtomobilskih cest in prevoz živine je šel večinoma po železnih. Zdaj jo prevažajo v velikih tovornjakih tja, kjer je bližje, da prevozniki toliko ne stane. Zraven so še druge zadeve, ki povzročajo večje in večje stroške. In tako gospodarski previdnosti te trgovine ne kaže drugače, kakor da so poiskali drugi kraj, kjer menijo, da bo boljše za njihov o-b-rat.

Kam se bo klavnica selila? V sosedni okraj Will County, nekako 9 ali 10 milj južno od mesta Joliet. V klavnici je bilo vedno zaposlenih več tisoč ljudi. Tudi več naših slovenskih ljudi si je služilo tam svoj kruh. Ko v sedanjih časih berem pritožbe proti polucijam, ki okužujejo zrak, se spominjam, kako je dišalo vse tam med 12. in 60. cesto in med Halstead in State ulico, kadar so čistili in prezračevali v jeseni ali spomladi hleve in klavniške prostore. Dišalo je in smrdelo, da je kar sapo jemalo človeku. Bo kmalu 50 let, ko je prišel v Chicago iz starega kraja pokojni pater dr. Hugo Bren. Duhovit in resen rojak iz litijske okoličice. Ko so nekega dneva čistili in zračili klavnice in je nekaj dni dišalo in smrdelo vse okrog po bližnjih, je pater Hugo dejal: "To pa smrdi, kakor da ne-kje same škrate pražijo in žgo."

Dišalo in smrdelo je res tako. Zdaj smo v drugih, novih časih. Vse se spreminja, pa se tudi v trgovstvu in njegove ustanove spreminjajo in prese-ljujejo sem in tja, kakor in kamor jim bolje kaže.

* V TOREK, 15. DECEMBRA, bomo v Illinoisu glasovali za razne predlagane spremembe in dodatke k naši ustavi. Dodatki in spremembe se nanašajo največ radi ustavnih stališč, ki naj določajo bolj jasne določbe glede civilnih pravic. V tem so predlogi za spremembe določili glede strelnega orožja, da naj se spremeni dotedanje določilo, ki ga je uvedla zakonodajna zbornica zadnja leta in da naj bo dovoljena posest orožja. Daj-lje, da se uvede strogo določilo proti zapostavljanju pri najemanju ljudi za razna dela in službe, kakor tudi zapostavlja-

nju in prodajanju hiš in posestev zaradi rasnih razlik. Še več drugih dodatkov je. Na splošno ves sestav določil za novo ustavo je pomešan nekaj s stariimi, nekaj z novimi določili. Sestavljali in preurejevali so ga največ odvorniki, ki so zastopali svoja okrožja na ustavni konvenciji, ki se je vršila od rane pomladi skozi poletje skoro do jeseni.

Splošna javnost, se je zdelo, da se ni preveč zanimala za to. Mnogim ni prav znano, za kaj sploh gre. Res je, nekatera določila v ustavi so zelo zastarela, ki ne odgovarjajo sedanjim časom, v katerih se je življenje na vseh koncih in krajih tako spre-menilo. Nastale so nove potrebe pri tem in onem. Da bi le volitve izpadle tako, da bi bilo za vse najboljše.

* KAJ JE DRUGEGA NO-VEGA v naši velevasi? Dosti, polno vse povsod. Slabega več kot dobrega. Kar naprej in naprej je kak policist napaden, u-strejen in ropov in tatvin pa brez števila. Kake "nagrade", (t. j. kazni) prejmejo za to tisti, ki vse to povzročajo, največkrat ni omenjeno, vsaj v javnosti ne. Pa bi bilo dobro, da bi se to poročalo. Morda bi kaj pomagalo in zniževalo zanimanje pri tistih, ki so za taka dejanja do-vzetni. Bi vsaj vedeli, kaj jih čaka. Za take, ki zločinstva pov-zročajo, bi bilo treba ostrejših kazni, pa bi kaj zalego. Ne pa le pošiljati mladoletne zločince v poboljševalnice in njih čez nekaj časa zopet spuščati na prosto. Taka postopanja z zločinci so podobno, kakor bi kdo vrabce v prosu lovil, ker proso krajejo, pa bi jih zopet spuščal na prosto. In kakor bi se vrabci takoj po odhodu zopet vrnili v prosto, tako se mladi, zločinstvu podvrženi falotje zopet podaja-jo nazaj na polja zločinstva. Iz-gleda, da naše oblasti veliko-krat ne znajo urezati palice v pravem grmu, ki bi pomagala zdraviti take malopridneže.

* IN KAKE "ZUPE IN PRA-TE" obetajo in oglašajo politič-ne kuhinje v našem Velikem Chicagu? Vsake sorte, take in take! Opisujejo in naglašajo, kako so in bodo "okusne in do-bre". Te dni je zdaj nekaj od-mora, a se bo kmalu čulo o tem kaj več. Zdaj bodo volitve za spremembe v ustavi države. Zatem pa pride na vrsto vprašanje, kdo bo za naprej kandi-diral za mestnega župana naše-ga mesta. Yes, prihodnjega a-prila bodo mestne volitve v Chicagu. Nominiranje bo v fe-bruarju, končne volitve v apri-lu.

Kakor zdaj zgleda, razen če pride kaj posebnega vmes, bo do najbrže ostali v večini de-mokratje. Vsaj zadnje volitve so tako pokazale. Demokratični politični "gazda" Daley je moč-no zasidran v sedlu. Njegov vpliv odloča ne le samo v Chi-cagu, ampak v vsem okraju in kamor se Chicago in Cook okraj nagne, je največkrat zmagal. Morda bi radi let in utrujeno-sti med demokrati priznani in popularni Richard rad odšel v pokoj. Mogoče. Ampak interesi stranke mu dopovedujejo, da ga demokratska stranka radi nje-

govega vpliva še vedno zelo po-trebuje. Zato vse kaže, če ne pride kaj posebnega vmes, da bo na demokratski listi za mestnega župana zopet Daley. Tako kažejo politične okolišči-ne in Daley kot izkušen vodja demokratov tega gotovo ne bo preslišal, ne odklonil. Tako ka-žejo sedanja znamenja na poli-tičnem obnebu našega Chica-ga.

Čitateljem Ameriške Domo-vine srečno novo leto!

R.

Silvestrovanje v SDD na Waterloo Road

CLEVELAND, O. — Ob zaključku leta se ponavadi zbira-mo v naših narodnih hramih, da tako zaključimo staro leto in sprejmemo novega. Obenem podpremo, ako je možno, usta-novo, kjer smo se zbirali in ra-jali skozi leto.

V Slovenskem delavskem do-mu na Waterloo Rd. priredi di-ректорij Doma ples in večerjo na Silvestrov večer. Marljive članice Ženskega odseka nam bodo pripravile okusno večerjo, za gibčne plesalce bodo skrbeli Zagar-Hojerjevi godci v avdito-riju Doma, kjer bo romantično obseval zgodovinski žaromet, ki je svoječasnno obseval paviljon Euclid Beach Parka.

Vstopnice stanejo \$5 za ose-bo. To je kritje za večerjo in ples. Dobe se pri baru (Mr. Mar-riku), pri članih in članicah direktorija SDD in članicah Ženskega odseka. Vsi ti nas vse prijazno vabijo, da zaključimo staro leto in prehod v novega v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

Za odbor: L. K.

Slov. društveni dom na Recher Avenue vabi

EUCLID, O. — Vse prijatelje Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. vabijo direktor-ji Doma, Gospodinjinski odsek in Klub društev v četrtek, 31. de-cembra, na silvestrovanje v do-move prostore. Postreženi boste z okusnimi okrepčili, kot vedno v preteklosti bodo pri vnosu brezplačni klobučki in za poslo-vitev od starega leta ropotuljč-ke.

Za ples v gornji dvorani bo igral Lou Bajčev orkester od 9. dalje, John Grabner pa v spod-nji dvorani od 8. dalje. Pri nas je vedno polno vesele domačno-sti.

Vstopnina je le \$2.00.

Vsem lastnikom certifikatov SDD in prijateljem želim vese-le praznike in srečno novo leto. Se vidimo na Silvestrovo!

Joseph Trebec, preds.

Zahvala šolskih sester

MILLVALE, Pa. — Dobra, spoštovana gospa Debevec! Za redno in brezplačno pošiljanje Ameriške Domovine se Vam prisrčno zahvaljujemo. Naj do-bri Bog drugod povrne in bla-goslovi z mnogi naročniki ta-lepi slovenski list, ki naj bi pri-hajal v vsako slovensko druž-i-no. Ameriška Domovina je vez-naše skupnosti in dokaz, da Slo-venci v novi domovini še ceni-jo svoj materinski jezik.

Bog Vas živi in vse, ki z Va-mi delujejo, da ne omagate pri-tem trudopolnem delu in več-krat s težkimi osebnimi žrtva-mi še nadalje držite Ameriško Domovino pri življenju.

Prav vesel božič in blagoslov-ljeno novo leto Vam in Vašim sodelavcem žele prav iz srca in-lepo pozdravljajo, Vaše hvalež-ne

Šolske sestre iz Millvale
S. M. Ildephonna

CHICAGO, Ill. — Povprečno poje sedaj Amerikanec na leto 192 funtov zelenjave in sočivja, med tem ko ju je pojedel leta 1900 povprečno le 115 funtov.

Prijatelju Francetu v spomin

ROCHESTER, N.Y. — Ni še mesec tega, odkar smo brali ža-lostno sporočilo, da je Franceta Steleta podrl avtomobil in mu pretrgal nit življenja. Tiho, kot je bilo njegovo življenje, nas je tudi zapustil. Marsikdo morda celo opazil ni, da korenjaka Franjota, kot smo ga prijatelji klicali, ni več med nami. Trdo življenje je izklesalo njegov klen značaj. Malokdo ga je resnično poznal in razumel, ven-dar je bil to načelen mož, prava slovenska grča. Poznal sem nje-govo na zunaj trdo naravo, po-znal njegovo mehko in blago srce. Njegova življenjska pot ni bila z rožicami posejana in mnogo trpljenja je preстал v svojih 67 letih. Ko sva se 14. ju-nija letos srečala na Slovenski pristavi, mi ni niti na misel pri-šlo, da je to najino snidenje bi-lo poslednje. Prijetno sva tedaj pokramljala in obljubil sem ti, da Te obiščem, sedaj pa Ti pi-šem te skromne vrstice v spo-min in zahvalo za Tvoje prija-teljstvo in Tvojo moštost.

Spominjam se, kako radi smo fantje iz Polja zahajali nedelj-ske popoldneve na Tvoj dom in vedno si nas bil vesel. Dajal si nam nasvete, brusil si naše dostikrat zaletete načrte, skrat-ka bil si nam prijatelj in vzglednik. Tvoji nasveti so bili dostikrat trdi, toda bili so glo-boki in iskreni. Prav radi tega smo Te vedno spoštovali.

Franjo je bil moč značajev in neizprosni borec za pravico. Pridno se je udeleževal v kato-liških organizacijah in vedno je bil pripravljen sočloveku po-magati v stiskah in potrebah. Ko so se nad domovino razgr-nili črni oblaki, si stopil na bran-ik domovine — v neizprosno borbo proti zločinskemu komu-nizmu in v tem boju vztrajal do konca. Marsikdo ne ve, kako si novembra leta 1944 postavil svoje življenje na kocko, ko si rešil ameriškega pilota Maurice Brush-a, ki je nad Zalogom od-skočil iz svojega gorečega leta-la. Poiskal si nesrečnega in o-žganega pilota, odnesel si ga na svoj dom, ga skril pred zasledu-jočimi nemškimi vojaki in mu nudil prvo pomoč. Storiš si vse, kar je bilo v Tvoji moči, da je ponesrečeni pilot dobil zdravni-ško oskrbo in bil varno prepe-ljan v bolnišnico. Za to svoje plemenito delo si dočakal razo-čaranje. Stira najst let kasneje so te komunisti ožigalsi kot morilca omenjenega pilota. Dva časopisa v Ameriki, "Prosveta" in "The Denver Post" sta pri-nesla bombastične laži iz komu-nističnih časopisov, da si pilota ubil in ga oropal. Tudi tu je dr-žalo, da ima laž kratke noge. Komunistom si bil vedno trn v peti in tako Ti še v svobodi in po tolikih letih niso dali miru. Niso Ti mogli dokazati zločina, kako tudi, saj pilot še danes ži-vi v krogu svoje številne druž-i-ne v državi Michigan. Vendar je ta podlost potrla in bole-la.

Maja 1945 si zapustil svojo domaćijo in mlado družino in odšel si z begunci na Koroško. Tudi tu si se takoj znašel s svo-jim nečakom Ivanom si odšel na neko žago in tam vestno de-lal. Parkrat sem Te obiskal in videl sem vsakokrat, kako radi so Te imeli. Ob teh obiskih sem tudi opazil, kako zelo si pogre-šal svojo družino. Nisi znal to-žiti in nisi vsakemu zaupal svojih bolečin, toda tisti, katerim si svojo bol zaupal, vemo, kako si trpel. Po več letih begunstva si odšel v Ameriko in se naselil v Clevelandu. Z vso vnamo si se lotil dela, da preskrbiš dom svo-ji družini, katero si upal dobiti za seboj in kar se Ti je končno tudi posrečilo.

Dragi Franjo, počivaj v miru v s v o b o d n i ameriški zemlji! Vsemogodni naj Ti bo obilen plačnik in on naj tolaži Tvojo

ženo in hčerke. Prijatelji Te bo-mo ohranili častnem spominu. FG

Bistvo kralja Petra II.

ARCADIA, Calif. — Bil je krasen, brezoblačen, prijeten in čistozračen dan v soboto, 7. no-vembra 1970, ko sem bil na poti v Arcadio, kjer so bile za ta dan ob 11. dopoldne napovedane svečanosti za umrlega kralja Petra II. v srbski pravoslavni cerkvi na 1424 S. Baldwin Ave. Razne misli so mi šle skozi gla-vo, ko sem bil tjakaj na poti. Kralja Petra II. osebno nisem nikoli srečal, vedel pa sem, da je imel težko življenje. Kako bolj prijetno bi bilo iti k nje-mu, ko je bil še živ in bi se tako osebno spoznala!

Ko sem prišel k cerkvi, je tam bilo že polno ljudi. Skoraj vsi navzoči so imeli na sebi majhne trakove v barvah srb-ske zastavice, ki je obratna slo-venski, torej rdeče-modra-bela. Jaz sem imel na suknjiču dve znački: Slovensko trobojnico in umeriško značko, ki je istih parv kot so slovenska, hrvaška, srska in jugoslovanska. Na-vzoči so takoj zapazili značke in rekli: "Vi ste pa Slovenec, kajne?" Razpoloženje je bilo mirno in slovesno; tako pač, ka-kor je dneval Tone Osovnik v AD z dne 17. novembra 1970, da je bilo razpoloženje ljudi v New Yorku ob tamkajšnjih sve-čanostih za umrlega kralja.

Sel sem nato v cerkvico, ki je zelo okusno opremljena. Pribli-žal sem se krsti, kakor so to drugi naredili pred menoj, ter se v mislih na kratko pogovoril s kraljem in mu rekel, da sem tam tudi v imenu očeta, ki je kralja nadvse rad imel in ga zdravil kot malega fantiča v Sloveniji, ter tudi v imenu naše širše družine ter v imenu vseh Slovencev in vseh drugih, ki bi tudi radi bili prišli, pa niso mo-gli. Kralj je imel na sebi svojo kraljevsko uniformo in izgleda-o je, da je mirno zaspal v Go-spodu.

Našel sem si svoj prostor v cerkvi. Razpoloženje je bilo mirno in slovesno, kakor je to bilo pred cerkvijo. Vsak je ve-deł, zakaj smo tam, govoriti ni bilo treba. Včasih se je slišal za-držan jok žena. Marsikateri je imel solzne oči. Vtis sem imel, da smo ne v majhni cerkvi, marveč na dvoru v Beogradu. Porzeje sem govoril s stariimi ruskimi emigranti, ki so tudi bili prisotni. Rekli so mi: "Ka-lar kralj umrje, je to čisto ne-kaj posebnega. Bog ga je posta-vil za kralja in od Boga izvira njegovo kraljestvo." Tako ne-kako so mi rekli. Zame je vse to bilo nekaj novega, kljub ža-lostnemu dogodku, vendar ne-kaj nadvse lepega in pomemb-nega, kajti nikoli preje še ni-sem bil na nobeni dvorski ali kraljevski stvari. Kar je to do-živetje naredilo še bolj po-membno, je bilo to, da se tu ni videlo tiste razlike med kraljem in narodom, kakor o tem bere-mo v zgodovini ali v časopisih. Vtis sem imel, da tu je kralj, ki je sam izšel iz ljudstva, da je torej eden od njih, ki ga nad-vse ljubijo.

Te in druge misli so mi roji-le po glavi. Zbor in duhovniki so medtem opravljali razne verske obrede, ki so za take slu-čaje namenjeni. Razlike med katoliško in pravoslavno vero nisem opazil. Pred Bogom smo vsi enaki! Zakaj torej je bila med vojno taka morija med Srbi in Hrvati radi "razlike" med verami?! Misli so mi pre-hajale od Draže Mihajlovića in njegovih četnikov (tudi sloven-skih), pa do domobranskih čast-nikov, ki so kakor njih vodja general Leon Rupnik, tudi kot jugoslovanski častniki prisegli zvestobo kralju. Za kralja so se borili, ki sedaj leži tam v krsti, in ki so mu oni bili vse življe-

(Dalje na 3. strani)

FRAN ERJAVEC:

IZBRANI SPISI

Hudo hrzno ali Gozdarjev rejenec

I.

V gozdu.

Mati, ali imate kaj kruha, lačen sem!" prosi mali Tonček, sedemletni deček, bolno svojo mater, ki že deset tednov ne more iz postelje. V srce jo speče sinova prošnja, ker nima niti drobtinice kruha, da bi mu ga dala.

"Za pečjo mora biti v lonci še nekaj kuhanih krhljev, le vzemi jih," odgovori mati s slabim glasom in potem še pristavi: "Ko bodo zvečer Logarjevi domov prišli, oni ti bodo že kaj skuhal." Tonček hitro šine za peč in kakor bi trenil, polovi zadnje pare hrusevih krhljev iz vode.

"Mati, ali ste žejni? Ali nečete hrusevke?" ponuja materi sladko vodo, in ko ta z glavo odkima, posrka jo sam in potem gre, četudi ne popolnoma sit, vsaj za nekaj časa potolažen, spet iz hiše.

Ko je Tonček vrata zaprl, sklence mati roke in goreče moli in prosi Boga, da bi jej spet dal ljubo zdravje, ako je Njegova sveta volja. Ko je bila še zdrava, nista s sinom nikdar trpela pomankanja, ker je od jutra do večera pridno delala, poleti na polji in pozimi so jo ljudje radi jemali za šiviljo, ker je znala za vsako delo prijeti. Logarjevi, pri katerih je gostovala, so sicer dobri ljudje, in venderle uborni kajzarji, ki so hodili od jutra do večera za delom. Po ves dan časih ni bilo nikogar domov, le na večer so prišli ter so postregli po svoji moči ubogi vdovi. Groši, ki si jih je s krvavimi žulji zaslužila in varčno prihranila, pošli so v tej dolgi bolezni, družici ljudji prositi je bilo pa neznano težko, njeno edino upanje je bil dobri Oče v nebesih. Ali ona sama bi bila že tako ali tako prebila, ko bi sina ne imela; on jo je skrbel huje, kakor njena bolezen.

Tonček še ni vedel, kaj se pravi dobro živeti; da je bil le sit, bil je zadovoljen; tudi še ni bil pri tej pameti, da bi bil mogoč presoditi materino bolezen in bridko siromaštvo, ki jo je trlo. Ves božji dan je hodil okoli po polji in po gozdu, nabiral je jagod, iskal ptičjih gnezd in le lakota ali pa noč ga je prignala k hiši. Največ je bil sam, bajta je stala prav na samem kraj gozda. Časih, ko so šli mati in Logarjevi na delo v vas, po ves dan ni videl žive kršene duše. Mati so mu na peči pustili lonec češpljeve kaše in kdor ga je želodec opominjal, šel je domov. Največ je hodil gologlav, od solnca so mu ogorela lica, roke in meča. Na sebi ni imel družega kakor srajco od domačega platna in črne platnene hlače, ki so sezale le do kolen. Jedna sama preramnica jih je nosila, ali še tej se je odrgal zadnji gumb in zdaj je drenov klin moral opravljati njegovo službo. Na desni strani so imele hlače žep, kamor je spravljaj pipec, katerega je vsako jutro ob peči nabrusil. Za materjo mu je bil pipec najlepša stvar na svetu, rajši bi ne bil ves dan ničesar jedel, kakor da bi se bil ločil od pipeca, torej ga je tudi na materin nasvet z močno vrvice privezal za hlačen rob.

Ko je za seboj zaprl bajtina vrata in počasi stopal po stezi mimo Logarjevega zelnika, prosi je Boga, da bi ozdraveli mati, ki so se mu v srce smilili in ker je mislil, da bo potem spet bolje jedel. Ali te misli ga kmalu zapuste in začne veselo žvižgati, toda kmalu spet preneha. Rdeč beberček s črnimi pikicami mu je sedel na rokav, hitro ga ujamne, položi ga na dlan ter ga prosi in nagovarja: "Polonica, polonica! zleti na Smarijino goro,

prinesi mi polno možnjo denarjev!" Te besede ponavlja tako dolgo, da polonica res zleti z dlani, ali ne na Smarijino goro, ampak v bližnjo pšenico. Tonček tudi ni čakal nanjo, da bi mu s Smarijine gore prinesla zlata; Bog ve, koliko sto polonic je še poslal na Smarijino goro, ali še nobena se ni vrnila, vsaj ne z možnjo. Torej si kmalu polonico in denarje izbije iz glave in spet zvižga in zvižga, da so ga je usta bolela in ustnice niso dajale več pravega glasu. Torej utihne, odreže si leskovo šibo, maha z njo in poje na ves glas:

"Kaj maramo mi,
Ki smo fantje mladi;
Soldatov primanjka,
Pa pojdemo mi."

Ali kakor bi trenil, odreže petje in gleda na strmo grivo pod pšenico, vleče na uho in stopa po prstih bliže. Zdaj udari z nogo ob tla in nekoliko čmrcljev izleti iz grive v njegovo nepopisno veselje. Se nekolikokrat pocepta, napravi si hitro cev od pšenične bilke, razbirska travo in mah in najde čmrcljevo satje. Hitro posrka med iz nje, in dasitudi ga je dobil le nekoliko kapljic, vender se mu je zdelo bolje, kakor ne vem kaj. Satje spet varno zakrije z mahom ter si napravi skrivno znamenje, da bi jih drugikrat ne izgrešil.

Prišedši do gozda malo postoji in premišlja, bi li šel na Preseko pogledat mladih srakoperjev ali pa v smrečje mladih veveric, katerih že več kakor osem dni ni videl, ker so bile tako daleč. Sklenil je, da obišče danes veverice, torej zavije po znani stezi v jarek in gre zdaj gori z daj doli daleč v gozd. Ali ko pride do gnezda, bilo je prazno, prišel je prepozno. Nejevoljno spleza s smreke in že se hoče spet obrniti proti domu, kar ugleda na leski kraj steze mlado veverico. Ta je gotovo iz mojega gnezda, misli si in jo hoče prijeti, ali smuk! pa je bila na bližnji smreki. Gre za njo in trese na vso moč mlado smreko, da bi jo stresel, in res pade doli, ali predno je bil pri njej, bila je že Bog vedi kje. Tonček hiti za njo in, ne glede na stezo, podi jo po mladem smrečju iz doline v hrib, s hriba v dolino, večkrat je že mislil, da jo ima, ali vselej se mu je izmuznila. Zdaj prireda v star smrekov gozd in tu se mu je izgubila v visocih vrhah. Nekaj časa je še gledal za njo, ali ker je videl, da je ne dobi, zadrevil je še kamen za njo in si mislil sam v sebi: 'Pojdi, kamor hočeš, saj tako nisi lepa.'

Ali kod bo šel zdaj domov? Ozira se okoli, kraj mu je popolnoma neznan, tako daleč še ni prišel nikoli. Gre proti strani, kjer se je najbolj svetilo skozi temno smrečje, in res pride kmalu na velik rovt. Daleč okoli je bilo vse posekano in hosta je še ležala okrog. Okoli štorov in hoste je bilo pa vse polno rdečih jagod, tako sočnih in debelih, da taciš še ni kmalu videl. Zoblje jih tako dolgo, da se naveliča. Zdaj se spomni bolne matere, iz visoke trave izpukne tri dolge bilke, nabira spet jagode ter jih niza na bilke, da so bile vse tri polne. Nato ga prevzame trudnost, leže pod leskov grm, jagode položi poleg sebe in skozi rdečkaste prste gleda v svetlo sonce.

Ko se obrne, čuti pod seboj nekaj trdega, bil je velik polž s hišo, hitro ga vzame v roko in ga začne nagovarjati in mu žugati: "Polž, polž! pokaži roge, če ne — pa tebi in tvoji materi hišo ubijem."

(Dalej prihodnjič)

BISTVO KRALJA PETRA II.

(Nadaljevanje s 2. strani)

nje zvesti, kakor je on njim bil vse življenje zvest.

Iz misli me je prebudil škof Irenej Kovačević, ko je začel govoriti. Najprej je rekel par besed v srbsčini. V bistvu je povedal to: Vsi vemo, zakaj smo tukaj; torej mi ni treba ponavljati. Vemo zgodovino zadnjih desetletij, kar se kralja, Srbije in Jugoslavije tiče. Vsak od nas to izgubo čuti po svoje in vendar je naša bol skupna. Ni to samo izguba za srbski narod, marveč za druge jugoslovanske narode tudi ter za vse, ki so kralja Petra II. poznali in ga vzljubili... Zaključil je, da je zato bolje, če glavne stvari pove v ameriščini, da bodo tudi drugi Amerikanci vedeli resnico. Govor je bil deloma ali v celoti prenašan po radijskih in TV postajah v južni Kaliforniji. Bistvo govora je tudi bistvo kralja Petra II.: "Celo kraljevo življenje je bilo samo trpljenje — kar je tudi življenje Srbije, torej samo trpljenje." Zadnje dni, ko je bil težko bolan, je kralj rekel škofu in drugim ožjim okoli njega te-le besede: "Veste, to, kar jaz trpim, ni nič v primeri s trpljenjem naših ljudi v Srbiji in drugod po Jugoslaviji." Škof je nato nadaljeval: "Kralj bi bil lahko ostal v Jugoslaviji, lahko bi bil ostal v palači, kjer je bil, toda ni hotel tega sprejeti ne od okupatorja ne od titovcev. Celo življenje so o njem marsikaj rekli in pisali, kar ni bilo nič res; zelo so ga obrekovali. Kralj bi bil lahko sprejel razne materialne dobrine in ugodje, toda ni hotel. Zvest je ostal celo svoje življenje tistim idealom, za kater se tudi ZDA borijo že vse-skozi. Kralj Peter II. je bil simbol tega boja in to je glavni vzrok, da so ga napadali i od leve i od desne in da ga bodo tako napadali še tudi po njegovi smrti. Njegova pot je bila ista kot pot njegovega očeta in njegovega starega očeta in tako pot srbskega naroda. Če je kdaj bil kralj, ki je res bil vren, je to bil kralj Peter II. Od bil je, kar so mu ponujali od raznih strani ter rekel: 'Bi sem s temi ljudmi (Srbi in drugimi Jugoslavlani) vse svoje življenje in bom z njimi ostal vse svoje življenje.' Njegova srčna zadnja želja je bila biti pokopan v ZDA na srbskem pokopališču sv. Save v Libertyvillu, Illinois, dokler enkrat njegovo truplo ne bo moglo biti vrnjeno v svobodno Srbijo, v svobodno Jugoslavijo, v njegov rodni kraj in domovino, katero je nadvse ljubil."

To njegovo zadnjo željo so mu srbski svobodnjaki in bivši četniki izpolnili, toda še po kraljevi smrti so morali igrati politiko, v katero se je zopet vmešaval angleški dvor. Zalostno je bilo, da niso prišli na pogreb v Libertyville ne njegova žena kraljica Aleksandra, ne njegov sin Aleksander, ne njegov brat Tomislav. Značilno je, da je prišel princ Andrej, ki ima, kakor je znano, slovensko ime ter je tako tudi zastopal slovenski narod ter s tem pokazal svetu, da čeprav se Slovenci sami težko združimo, smo vendarle kot posamezniki in kot narod taki, ki združujemo in ki ne razbijamo. Princ Tomislav, ki ima hrvaško ime, je pri tem igral čudno vlogo, ki spominja prav na tiste čase, ko so Hrvatje pred vojno hoteli mirno sožitje jugoslovanskih narodov razbiti. Kralju Petru II. je moralo biti težko to, pa je lahko mirno zaspal, kajti ohranil je do groba zvestobo onih, ki so mu to prisegli.

Ni veliko znano, da je bil kralj Peter II. dobrotnik najvišje vrste, pokrovitelj raznih dobrodelnih organizacij, med temi protektor Reda sv. Janeza, ki je dobrodelna organizacija za bivanje zavzeške oficirje. Mnogi od teh so bili prisotni v Arcadiji, še več jih je gotovo bilo v Libertyvillu, kjer je v soboto, 14. novembra 1970 bil pokopan.

V dvorani poleg cerkvice v Arcadiji imajo sliko generala Draže Mihajlovića, poleg njega pa sliko kralja Petra II. Na tej sliki kralj Peter II. tako čvrsto in veselo izgleda, da mi je takoj šinila v glavo misel: "So ein fescher Mensch! On bi bil pa res demokratični vladar Jugoslavije, kjer bi vsak jugoslovanski narod imel enake pravice." Takega, kot je na tej sliki, ga bom jaz videl in si ga ohranil v spominu vse življenje. Da, to je bil vreden kralj, za katerega so dali svoja življenja ne samo gen. Draža Mihajlović in njegovi srbski in hrvaški četniki, marveč tudi slovenski četniki, naši "plava garda", oni, ki so padli v Grčaricah, kakor tudi general Leon Rupnik in njegovi domobranci, ki so se končno le tudi borili za svobodo, za kralja in za svoj narod. Sedaj so vsi ti združeni s svojim kraljem, ki jim je bil predvsem prijatelj, zvesti prijatelj — nad zvezdami in bodo enkrat združeni še z onimi drugimi, ki njihov boj na tej zemlji še nadaljujejo, da bodo Slovenija, Srbija in drugi jugoslovanski narodi zopet enkrat resnično svobodni ter da bodo sedaj še svobodne države — med temi tudi ZDA, Kanada in Argentina — lahko tudi še naprej svobodne ostale.

Truplo kralja Petra II. počiva v svobodni ameriški zemlji, njegov duh — simbol tega boja — pa živi med nami naprej in nas vzpodbuja. Stanko Meršol

Goljufija z dokladami: Otroci samo na papirju

Ko so v Barceloni prijeli cigana, ki je obtožen umora sredi leta 1967 v Marseillu, in ki so ga odtle iskali, je odkrila policija nenavadno goljufijo. Ciganska rodbina si je izmislila nad 3000 otrok, za katere je dobivala od francoskega socialnega zavarovanja otroški dodatek.

Vseh devet članov rodbine je v preiskovalnem zaporu. Vsak mesec so se šest do osem dni zadrževali v Franciji, kjer so prevzemali doklade za otroke, ki so jih imeli samo na papirju, sicer pa so lepo živeli v vili, ki so jo kupili v Barceloni. Pred hišo je stalo pet ameriških limuzin, razen milijonske naložbe v barcelonski banki je imela rodbina na bančnem računu v Franciji nad pol milijona francov.

Ni še povsem raziskano, kako je ciganski rodbini uspelo opehariti francosko državo — domnevajo, da so si goljufi v raznih krajih priskrbeli ponarejene rojstne liste — dejstvo pa je, da traja sleparija že osem let. Oblasti niso postale pozorne na ciganko, ki je prijavila kar 60 otrok, in na cigana, ki se je pred osmimi leti izdajal za alžirskega begunca in si je zagotovil doklade za 70 otrok. Družina je pobirala otroške dodatke v Marseillu in v Bastii na Korziki.

V Bazelono so prispeli francoski kriminalisti, ki so preiskali sleparske metode ciganske rodbine, ker ni izključeno, da je podobnih goljufij še več.

Huda bolezen še grozi

Svetovna zdravstvena organizacija (WHO) se zavzema za mednarodno ustanovo, ki bi nadzorovala in preprečevala otroško paralizo. Poziv je razdelila članicam z namenom, da bi proizvodnjo in razpečevanje zaščitnega cepiva spravila v svetovnem obsegu v pravilne okvire.

Poziv preseneča na prvi pogled zaradi tega, ker je WHO nedolgo tega sporočila, da je otroška paraliza zelo popustila v Evropi, Severni Ameriki in Avstraliji ter v nekaterih drugih deželah po svetu. V Evropi je v obdobju 1951-55 zbolelo za poliomieltisom 28,359 ljudi, v letih 1961-65 samo 6,665, v devetih mesecih lanskega leta pa so ugotovili le še 475 primerov. Se ugodnejše je stanje v Severni Ameriki, Avstraliji in na Novi Zelandiji, kjer se je število novih bolnikov znižalo v istem obdobju od 44,378 na 852, lani pa je do konca septembra zbolelo le 21 ljudi.

Povsem drugačni so statistični podatki o otroški paralizi v Afriki, Srednji in Južni Ameri-

ki ter Aziji. V afriških deželah je zbolelo lani od januarja do septembra 376 ljudi, kar pomeni, da je bilo število novih bolnikov skorajda nespremenjeno v primerjavi z obdobjema 1961 do 1965 in 1951-55.

Ugotovitev pomeni, da utegne priti v teh deželah do nenadnega izbruha otroške paralize, to pa je zaradi naraščajočega svetovnega turizma nenehna nevarnost tudi za tista področja po svetu, kjer so zdravstvene službe v minulih desetletjih uspešno zatirale to nevarno bolezen.

Slovenci pri "maši narodov" na Dunaju

Za letošnjo prvo adventno nedeljo je dunajski dušnopastirski urad za vse narode prvič organiziral tako imenovano "mašo narodov", katere so se udeležili tudi Slovenci, ki žive v tem glavnem avstrijskem mestu. "Maša narodov" je bila v cerkvi "Am Hof", katera pa je bila premajhna, da bi sprejela vso velikansko množico ljudi, ki so se zbrala pri njej od vseh strani milijonskega mesta Dunaja. Vsekakor je bilo največ Hrvatov in Čehov. Sv. dritev je opravil dunajski pomožni nadškof Jahym, z njim je koncelebriral po en duhovnik od vsake izmed navzočih narodnosti.

Vse narodnostne skupnosti so sodelovale pri sv. maši; vsaka po svoje, tj. v svojem lastnem jeziku pri molitvah in petju. V slovenščini je bilo prebrano berilo iz lista sv. Pavla Rimljanom, v katerem stoji med drugim... bratsko se med seboj ljubite, v spoštovanju drug drugemu prujte! (Rim 12, 10). Tudi prošnje so bile v vseh jezikih. Naša slovenska se je glasila takole: Nebeški Oče, na prošnjo svetnikov Cirila in Metoda in Modesta blagoslovi vse slovenske družine in vso slovensko mladino! — Slovenci so tudi zapeli svojo obhajilno pesem.

Razglasitev marijanskih kongresov v Sloveniji

Na praznik Brezmadežne Device Marije so župniki po vseh slovenskih cerkvah prebrali vernikom pismo jugoslovanskih škofov, s katerim ti naznanjajo, da bo od 6. do 11. avgusta 1971 v Zagrebu šesti mednarodni mariološki kongres, na katerem bodo znanstveniki razpravljali o Marijinem češčenju v dobi od VI. do IX. stoletja. — Od 12. do 15. avgusta 1971 bo 13. mednarodni marijanski kongres, kateri bo posvečen vlogi Marije v današnjem svetu. — Škofje so ob tej priložnosti naprosili vernike, naj bi velikomolili za srečen potek kongresa. Priporočili so tudi, da bi bolniki darovali za ta dva kongresa svoje trpljenje. Tajnik kongresov zagreb-

ški pomožni škof Mijo Skvorc je posebej naprosil zagrebške vernike, naj bi pomagali pri zbiranju primernih stanovanj za udeležence kongresa.

Udeleženci obeh kongresov iz zapadne Evrope pojejo v Zagreb po veliki večini preko slovenske zemlje. Jasno je, da se bodo ob tem zanimali, kako je s slovenskim češčenjem Matere božje. Ni dvoma, da bodo mnogi izmed teh tudi obiskali razne slovenske Marijine božje poti odnosno njej posvečene cerkve. V Ljubljani dobivajo že sedaj pisma, ki žele pojasniti glede tega.

Glavno tajništvo kongresov (Kaptol 31, Zagreb) je razpisalo poseben natečaj za kongresno himno in za kongresni znak. Kaj ko bi se kdo tudi izmed nas udeležil tega natečaja!

• Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglas v Ameriški Domovini!

MALI OGLASI

HIŠE NAPRODAJ

Blizu E. 260 - fara sv. Viljema zidan duplex, 6-6, dve priključeni garaži, patio, sedem let star, v St. Williams fari.

Dohodninski bungalov

Pri E. 200 St.
Hiša za dve družini, na novo dekorirana v spodnjih dvajsetih.

UPSON

499 E. 260 St. Realtor RE 1-1070 UMLS (251)

DELO DOBIJO

Delo dobi

Slovenska dvojica za čiščenje kegljišča po polnoči, kadarkoli do 7. ure zjutraj. Oglasite se osebno od 7. do 9. zvečer.

20th Century Bowling Lanes
16525 Euclid Avenue (253)

Moški dobijo delo

Tiskarja iščemo

Iščemo izučena tiskarja (pressmana). Nastop službe takoj. Unijski pogoji. Znanje angleščine ni nujno. Oglasite se osebno v uradu, ali kličite 431-0628.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103 (x)

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
St. Clair Ave. 68th St. 361-4112

V blag spomin

DVAJSETE OBLETNICE, ODKAR NAS JE ZA VEDNO ZAPUSTIL LJUBLJENI SOPROG, OČE IN STARI OČE

Joseph Mihevc

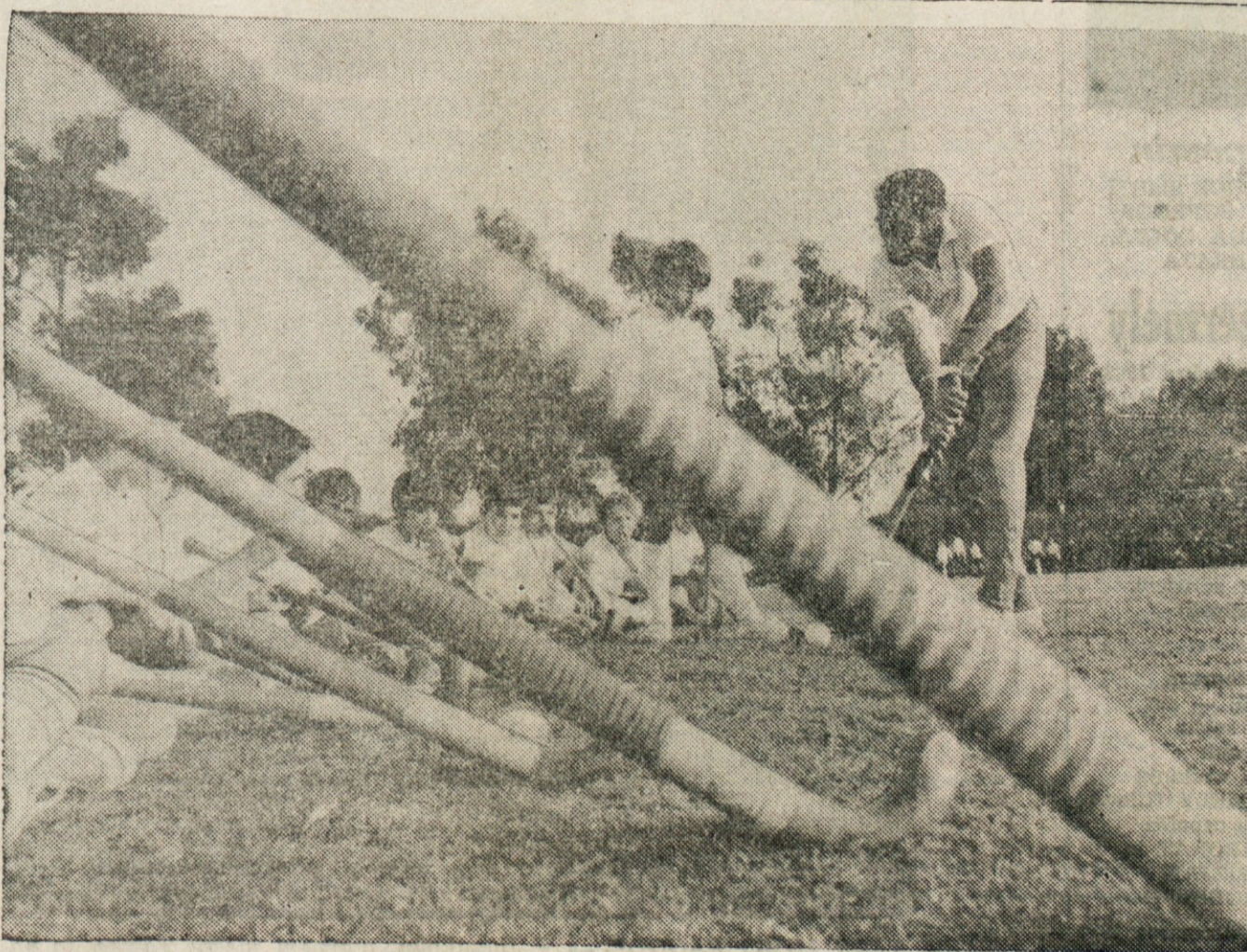
ki je zaspal v Gospodu 28. decembra 1950.

Dvajset je že minilo let, odkar si zapustil nas in svet, a nismo na Te pozabili. Spomine svetle v nas budiš, v ljubečih srih nam živiš.

Zalujoci:

SOPROGA in OTROCI

Cleveland, Ohio 28. decembra 1970.

HOKEJ NA TRAVI — V Italiji, kjer ted ni vsakdanja pojava, skušajo uvesti hokej na travi. Slika kaže Inderja Singha, ko uči 9 do 13 let stare Italijanke te igre.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

Poleg tega so si pridobile njegove oči, navajene neprestanega mraka, zmožnost, videti tudi v temi nalik volku in hijeni.

Videvši se, se Dantes nasmehne. Če bi ga videl njegov najboljši prijatelj, bi ga ne spoznal, kajti ne spozna se niti sam.

Patron "Mlade Amelije", ki mu je bilo mnogo na tem, da obdrži moža z Edmondovimi zmožnostmi na svoji ladiji, mu je zagotovil nekaj predpravil, če ostane v njegovi službi, in Edmond je ponudbo sprejel. Ko pride od brivca, ki ga je popolnoma izpremenil, je njegova prva skrb, da gre v zalogo oblek in si kupi mornarsko obleko; kakor čitatelj vé, je ta obleka zelo priprosta: tvorijo jo bele hlače, pisana srajca in frigijska čepica.

V tej obleki stopi Dantes, vrnivši Jacopu posojeno, pred patrona "Mlade Amelije", kateremu mora ponoviti svojo povest. V tem finem, elegantnem možu patron ni hotel spoznati siromaka z gosto, dolgo brado, z morsko travo v laseh, s telesom, namočenim v morski vodi, katerega je sprejel na svojo ladjo nagega in umirajočega. Ker mu je Dantesova močna in lepa postava tako ugajala, mu ponovi svojo ponudbo; toda Dantes sprejme ponudbo z ozirom na svoje načrte le za tri mesece.

Sicer je bilo moštvo "Mlade Amelije" zelo delavno in je bilo pod poveljnistvom možu, ki navadno ni izgubljal časa. Komaj so bili v Livornu osem dni, in že je bila njihova ladija odvojena z muselini, s prepovedano bombaževino, s različnim angleškim blagom in s tobakom, katerega je vlada pozabila zapečatiti. Slo je zato, da spravijo to blago iz Livorna, kjer je bilo svobodno pristanišče, na Korziko, kjer so se pečali neki spekulantje s tem, da so vtihotali tako blago na Francosko.

Odjadrali so. Dantes je plul zopet po azurnomodrem morju, ki je bilo prizorišče njegove mladosti in katero je gledal tolikokrat v sanjah svojega jetništva. Pustil je Gorgone na desni in Pianiso nan levi ter se blizal domovini Paolija in Napoleona. Ko pride patron drugo jutro po svoji navadi zelo zgodaj na krov, najde Dantesa slonečega na robu ladije in opazujočega z nenavadnim izrazom granitno skalovje, katero je oblikovalo vzhajajoče solnce z rdečkasto lučjo: bil je to otok Monte-Cristo.

"Mlada Amelija" je jadrala mimo njega v razdalji treh četrtin milje in nadaljevala svojo pot proti Korziki.

Ko se je Dantes blizal temu otoku, katerega ime je odmevalo v njegovi duši tako nenavadno, se mu je vzbudila misel, da mu je samo treba skočiti v morje, da priplava v pol ure v obljubljeno deželo. Toda kaj naj počne tam brez orodja, s katerim svoj zaklad izkoplje, brez orožja, s ka-

terim bi ga branil? In kaj bi reko moštvo ladije? Kaj bi si mislil patron? Moral je čakati.

K sreči je Dantes znal tudi čakati: štirinajst let je čakal svoje prostosti, torej je mogel tudi zdaj, ko je bil prost, počakati še šest mesec ali jedno leto na svoje bogastvo.

Ali bi ne bil sprejel prostosti brez bogastva, če bi bil mogel?

In ali ni bilo to bogastvo čisto negotovo? Ali se ni porodilo v bolnih možganih ubogega abbeja, in ali ni to bogastvo umrlo z njim vred?

Res je pa vendar, da je bila listina kardinala Spade zelo dragocena.

In Dantes obnovi v svojem spominu to pismo, katerega ni pozabil niti besedice.

Prihodnji dan pripeljejo na višino d'Aleria. Cel dan plujejo nato ob obali, na kateri prižgo zvečer ognje; iz smeri teh ognjev je bilo najbrž spoznati, da se lahko izkrcajo, kajti mesto praporar pritrdijo na jambor svetilko ter se približajo bregu. Ko se bližajo bregu, opazi Dantes, da je dal nastaviti patron — skoro gotovo za slovesne prilike — dva topa, iz katerih je bilo mogoče izstreliti lepo štirifuntno kroglo tisoč korakov daleč.

Toda za ta večer je bila previdnost nepotrebna; vse se izvrši čisto gladko in mirno. Štirje čolni se približajo ladiji, ki tudi spusti svoj čoln v morje, pač zato, da se zahvali za uljudnost. Teh pet čolnov se sporazume tako izvršno, da so zjutraj ob dveh vsi tovari "Mlade Amelije" na suhem.

Se isto noč razdelijo dobiček; tako zelo je ljubil patron "Mlade Amelije" red. Vsak izmed njih dobi sto toskanskih liver, to je osemdeset frankov francoskega denarja.

Toda pot še ni bila končana. Kreniti so imeli proti Sardiniji;

ladijo, ki so jo baš raztovorili, je bilo treba zopet natovoriti.

Ta drugi posel se izvrši prav tako gladko kakor prvi: "Mlada Amelija" je imela srečo.

Novi tovari so bili namenjeni za vojvodino Lucco. Bile so to smotke s Havane pa ksereška in malaška vina.

Pri odhodu pa se je vmešaval davčni urad, ta večni sovražnik patrona "Mlade Amelije". Prišlo je do bitke. Jeden izmed uradnikov je obležal na mestu, in dva mornarja sta bila ranjena. Jeden teh dveh je bil Dantes, ki ga je zadela krogla v levo ramo, a ga ranila k sreči samo v meso.

Dantes je bil skoro srečen

vsled tega poboja: vesel vsled te rane. Znal je gledati nevarnosti v obraz in prenašati bolečine. Nevarnosti se je smehljaj in, ko je bil ranjen, je rekel kakor grški modrijan: "Bolečina, ti nisi nikako zlo."

Poleg tega je videl, kako je padel uradnik, in ta pogled ni napravil nanj baš bolestnega vtisa, bodisi da je zakrivila to bojna strast, bodisi njegovo otrpnelo čustvovanje. Dantes je bil na potu, po katerem je hotel iti, in je korakal proti cilju, ki se je lesketal na koncu tega pota: in njegovo srce je bilo skoro na tem, da okameni.

(Dalje prihodnjič)

JANUAR						
So	Mo	De	To	Čr	Pe	So
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

KOLEDAR društvenih prireditev

JANUAR

15. — Letna konferenca delničarjev Slovenskega narodnega doma na St. Clairju. Začetek ob osmih zvečer.

16. — Slovenski športni klub priredi "Zimski večer" v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igrajo Vandrovci. Začetek ob 8.

23. — Slovenska pristava priredi "Pristavsko noč" v SND na St. Clair Avenue. Igrali bodo Veseli Slovenci.

31. — Materinski klub fare sv. Vida priredi kartno zabavo v Avditoriju ob 3.30 pop.

FEBRUAR

6. — "Roaring 20's" v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

7. — Klub slovenskih upokojencev za Holmes Avenue okrožje priredi večerjo in ples v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

13. — Katoliški vojni veterani Post 1655 priredijo v dvorani pri Sv. Vidu Valentinov ples.

14. — Klub slov. upokojencev v Euclidu slavi svojo 10-letnico z večerjo, družabno zabavo in plesom v SDD na Recher Avenue. Začetek ob 3.30.

20. — Lilija priredi "maškarni ples" v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Vandrovci".

21. — Fara Marije Vnebovzete priredi Predpostni bazar v šolski dvorani.

28. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi kosilo v dobrobit vzdrževanja šole.

MAREC

6. — Večerja in ples kluba upokojencev na Waterloo Rd.

7. — Jadran pod koncert ob 3.30 pop. v Slovenskem delavskem domu na 15335 Waterloo Rd.

21. — Društvo Najsv. Imena pri Sv. Vidu nudi v avditoriju od 8. dop. do 1.30 popoldne zajtrk s klobasicami in palačinkami.

21. — Federacija slovenskih narodnih domov priredi banket v počastitev "moža leta" v Slov. nar. domu na St. Clairju.

APRIL

4. — Glasbena Matica poda svoj pomladanski koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 4. popoldne.

17. — Materinski klub fare sv. Vida priredi polka plesno zabavo v Avditoriju. Začetek ob 8. zvečer. Igra Slogarjev orkester.

17. — DSPB TABOR priredi spomladanski družabni večer v Slov. domu na Holmes Avenue.

MAJ

2. — Pevski zbor Triglav poda svoj 24. letni koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 4. popoldne.

9. — Materinska proslava Slovenske šole pri Sv. Vidu.

15. — Pevski zbor Korotan praznuje 20-letnico v S.N.D. na St. Clair Ave. Pričetek koncerta ob pol osmih zvečer. Za ples igrajo Veseli Slovenci.

27. — Piknik Slovenske šole pri Sv. Vidu na Slovenski pristavi.

30. — Na Slovenski pristavi bodo tekme v odbojki, ki se jim bodo udeležili SSK iz Clevelanda, skupina iz Toronta ter odseki SAVE v New Yorku, Chicagu, Torontu in Minneapolisu.

JUNIJ

5. — Baragov dom priredi v farni dvorani pri Sv. Vidu SENKLETSKI VECER z večerjo in plesom. Igrajo Vandrovci.

JULIJ

14. — Klub slovenskih upokojencev v Euclidu priredi piknik na farmi SNPJ.

AVGUST

1. — Federacija KSKJ društev priredi letni Ohio KSKJ dan v parku sv. Jožefa na White Rd.

15. — Katoliški veterani Post 1655 priredijo piknik na prostorih ADZ v Leroyju, O.

15. — Fara Marije Vnebovzete priredi Žegnanjski festival v šolski dvorani.

22. — Društvo Najsv. Imena pri Sv. Vidu priredi piknik na Saxon Acres na White Rd.

SEPTEMBER

12. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ bo obhajalo 50-letnico svojega obstoja.

NOVEMBER

7. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Ave. Začetek ob 4. popoldne.

13. — Belokranjski klub priredi tradicionalno martinovanje v veliki dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue.

21. — Fara Marije Vnebovzete priredi Zahvalni festival v šolski dvorani.

20. in 21. — "Jesenski dnevi" pri Sv. Vidu.

21. — Jadran poda koncert ob 3.30 pop. v Slovenskem delavskem domu na 15335 Waterloo Rd.

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglaš v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asesmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglaš v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

V blag spomin

DRUGE OBLETNICE SMRTI
LJUBLJENEGA SOPROGA,
OČETA, STAREGA OČETA,
TASTA IN BRATA

Christ Chermely

ki je umrl 28. decembra 1968.

Dve leti je že minilo,
odkar si Ti zapustil nas,
odkar Te groba tema krije.
A Tvoj spomin še zdaj živi,
iz večnosti ljubeče sije.

A v raju pa prosí zdaj Boga,
da raj nebeški vsem nam da,
tam bomo zopet združeni,
veselje večno uživati!

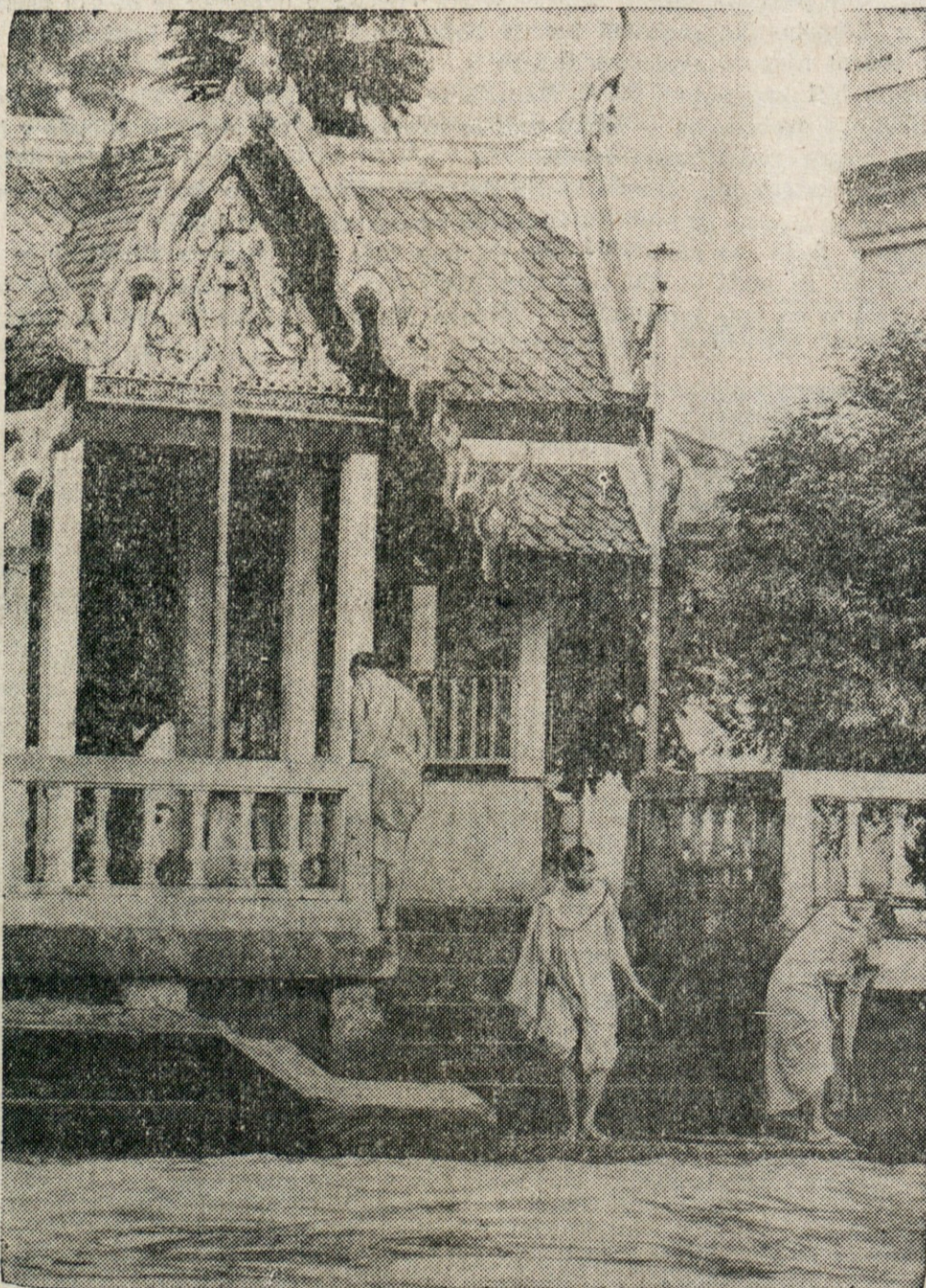
Zalujoci:

MARY — soproga
CHRIST JR. — sin
JOAN — snaha
MARK, vnuk

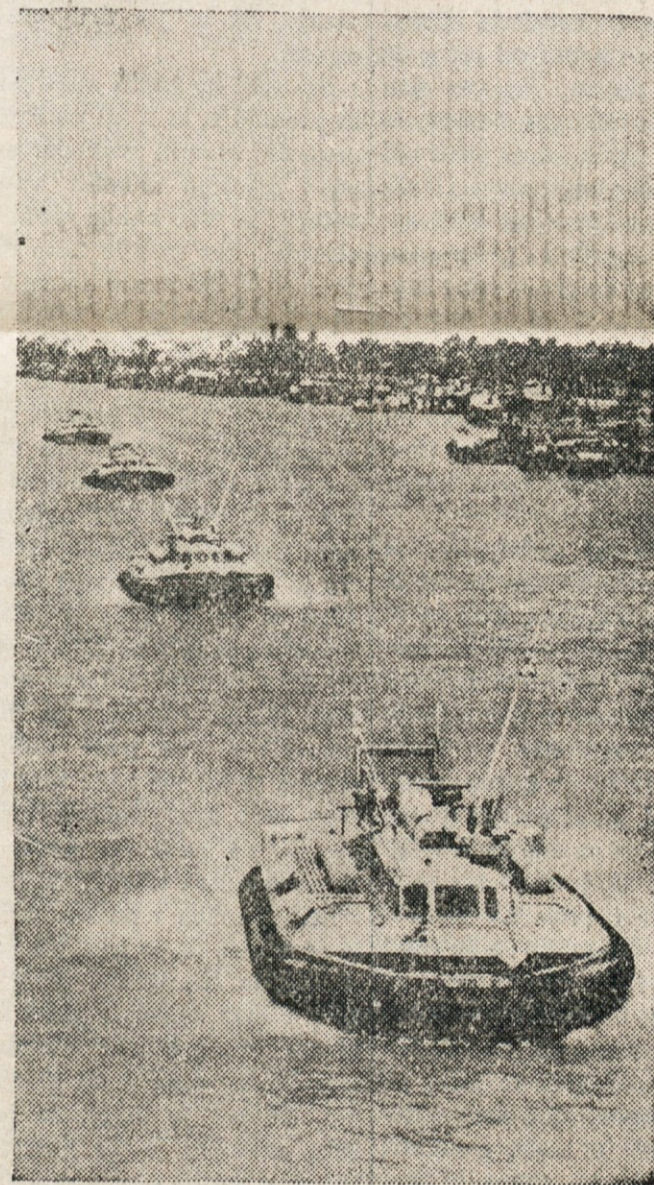
MICHELLE — vnukinja
sestra MARY CERMELY (Clev.)

V starem kraju zapuša
sestri PEPCO HROBAT in
ALOJZIO BIZJAK
OSTALO SORODSTVO

Cleveland, Ohio, 28. decembra 1970

REKA TEČE MIMO PAGODE — V Bangkoku, glavnem mestu Tajske, je na stotine budističnih svetišč — pagod. Tale je bila zgrajena na bregu reke in mladi bonci, budistični menihi, se hodijo umivat kar v reko.

MODERNA MORNARICA — Iran je nabavil za svojo vojno mornarico tudi nekaj modernih, na vodi drsečih vozil, ki so se izkazala za izredno praktična in uspešna za najrazličnejše namene. Slika kaže del teh vozil ob domači obali Irana. Iran bo po odhodu Britanije iz Iranskega (Perzijskega) zaliva glavna pomorska sila v tem zalivu in še tudi v njegovi okolici dalje v Indijskem oceanu.

POSREČENA MISEL? — Charlene Brown, 24 let stara žena v Chicagu, je staro cinkasto kopalno banjo predelala v zofo, na kateri se, kot kaže slika, prav prijetno počuti.

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

BANQUET HALL — 1 yr. old brk. bldg., fully eqpt. to serve up to 300 people. 2 kit., snack shop and bar. Selling for health reason. NW loc. CONTINENTAL.

Ask for Jim 276-4911

(250)

STORE — Food and Liquors Well Established. Fixtures & stock. Choice South sub. loc. Ideal for couple or partner. By Owner.

389-0455

(249)